

Ана Лалић, која сада формално води Грухоњићев НДНВ, прославила се прошле недеље изјавом, а коју је одушевљено истакла *Autonomija info*, да је „у Војводини на делу [досрб љавање](#)

“, као и „

[галоп српског национализма](#)

”.

Код аутора окупљених око *Autonomije info*, иначе, навикли смо да читамо свакојаке антисрпске изразе и синтагме – од оптужби да Војводину „пустоше

[клеронационалистички скакавци](#)

“, те да је „Воша“ жртва „

[примитивне србизације](#)

“ (Павле Радић), преко описа Новог Сада као места којим „марширају

[повампирене четничко-љотићевске хорде](#)

“, под духовним вођством „разних

[бећковића, антића и остале тровачке братије](#)

четничких идеолога“ (Бојана Ватић), до тврдњи да Војводину напада „

[звер српског национализма](#)

“ која доноси „

[\(ч\)етнификацију](#)

„српске Атине“ (Динко Грухоњић).

То друштанце познато је, такође, по непрестаном инсистирању на разлици између клеронационалистичке и примитивне „Србије уже, тзв. [отоманске Србије](#)“ (Недим Сејдиновић; критика

[овде](#)

), и Војводине која „

[не познаје национализам](#)

“, која је „

[космополитска и европска](#)

Војвођани – „нација у настајању“

Пише: Слободан Антонић
петак, 15 март 2024 13:40

“ (Бојана Ватић), те која негује „
[мултикултурне средњоевропске вредности](#)
“ (Павле Радић).

Међутим, Ана Лалић – још једна у низу [самозваних антифашисткиња](#) – сада се истакла као језички иноватор. Не само што је измислила израз „
[галоп](#)
српског национализма”, већ је сковала и реч – „
[досрбљавање](#)

“.

Ова идеја о „војвођанској нацији“ није нова. Током пописа 2011. по Новом Саду су осванули билборди с поруком: „На предстојећем Попису становништва грађани и грађанке одговараће и на питање о својој националној опредељености. Многи не знају да имају право да се изјасне као Војвођани“. „Ја сам Војвођанин/ка – то сам што сам“

Ова новокомпонована лексема изазвала је много весеља на твитеру, а мени се највише допао пост Татјане Милекић: „Поништавај еуровизијску песму. Ово ћемо: `Досрбљени ми смо били / оног часа, оног трена / кад је покрај мене прошло / твоје лице, твоја сјена.

Војвођани – „нација у настајању“

Пише: Слободан Антонић
петак, 15 март 2024 13:40

/Досрбљени, досрбљени, / камен гори, вал се пјени / говорили нисмо ништа / [досрбљени](#)
[, досрбљени](#)

“
.

Но, у сенци Лалићкиних неологизама остао је њен исказ да се, бранећи се све од „од галопа српског национализма“, у „Војводини грађани покушавају да се изборе ` [за нацију у настајању, за Војвођане](#)

“
.

Ова идеја о „војвођанској нацији“ није нова. Током пописа 2011. по Новом Саду су осванули билборди с поруком: „На предстојећем Попису становништва грађани и грађанке одговараће и на питање о својој [националној опредељености](#) . Многи не знају да имају право да се [изјасне као Војвођани](#)

“ . „Ја сам

[Војвођанин/ка](#)

– то сам што сам“ .

Срећом, „покушај стварања војвођанске нације, упркос великог утрошеног новца, овом приликом (2011. – С. А.) није успео. (...) Свега 28.500 грађана Србије у крајевима северно од Саве и Дунава изјаснило се по регионалном принципу – то је свега 1,45% становника АП Војводине“ .

За ове билборде испоставило се да их је платио [један од функционера ЛСВ](#) , а они су одмах препознати као покушај „

[стварања нове националне мањине у Војводини](#)

“, односно као конструисање „неке

[нове \(измишљене\) нације](#)

“ – „још ће се неки период говорити о привржености Војводине, Србији; а онда би се могло почети причати и о

[добросусједским односима](#)

“
.

Срећом, „покушај стварања војвођанске нације, упркос великог утрошеног новца, овом приликом (2011. – С. А.) није успео. (...) Свега 28.500 грађана Србије у крајевима северно

Војвођани – „нација у настајању“

Пише: Слободан Антонић
петак, 15 март 2024 13:40

од Саве и Дунава изјаснило се по регионалном принципу – то је [свега 1,45% становника АП Војводине](#)“.

Ови „регионалци“ нису били само „Војвођани“, већ су се изјаснили и као „Сремци“, „Бачвани“, „Банађани“, „Новосађани“, итд. Оно што је, међутим, карактеристичан показатељ јесте да „регионалне припадности, па самим тим и војвођанске, [готово да нема изван крајева са српском већином](#) : рецимо, у Ади регионалаца има свега 0,49%, у Сенти 0,52%, у Бачком Петровцу 0,81%“. Дакле, у крајевима где нема Срба, нема ни регионалаца.

То јасно показује од ког етничког „материјала“ заправо треба да буде искована нова нација – „Војвођани“. Јер, као што је већ лепо примећено, „стварање државе Војводине гради војвођанску политичку нацију од Срба, а мањине остају оно што јесу“

То јасно показује од ког етничког „материјала“ заправо треба да буде искована нова нација – „Војвођани“. Јер, као што је већ лепо примећено, „стварање државе Војводине гради војвођанску политичку нацију од Срба, а мањине остају оно што јесу“ ([овде](#) 41).

Сличан покушај стварања „нације Војвођана“ забележен је и на попису 2022. године. Тада су ЛСВ и Војвођанска партија затражили да се „Војвођанин“ класификује као [посебна национална припадност](#)

“

Грухоњићева *Autonomija info*, која је [од самог свог зачетка била пропагатор војвођанског сепаратизма](#), том приликом водила је нарочиту кампању. Објављен је, рецимо, интервју с „политичком социолошкињом Аном Девић“, у коме се каже да би „војвођански идентитет као категорија у попису био револуционарни потез“ у смислу да се промовише „војвођански идентитет као [мањински, не регионални](#)

“

Урађен је и омнибус текст с насловом „VOICE: Војвођански идентитет – протест против наметања [националистичког идентитета](#)“. Тај „националистички“ идентитет наравно је – српски.

Дакако да је ова методологија *војвођанског етноинжењеринга* одавно препозната. „На Војводини се примењује рецепт који је већ испробан на Црној Гори. Издвоји се група Срба, па им се прича како су они лепши, културнији и бољи људи од остатка Срба (шаргарепа). Онда се говори о претњи, који остаток Срба представљају за њих (штап). Као решење им се понуди [физичка и духовна сецесија од сопственог национа](#)

“

То „спонзорисано европејство и идеологија војвођанске посебности“ заправо значи да се „аутономија дефинише у односу на Србију и мери дистанцом према њој. Како то јасно формулише [Шандор Егереш](#): „ваља само јачати европски, војвођански и подунавски идентитет“. (...) Лабораторија за производњу идентитета поодавно је на делу. [Не схватају је само они који не желе](#)

“

Тренутно је идеја војвођанске нације маргинална. Али, као што је такође већ примећено, „једна од највећих српских грешака је арогантно игнорисање и омаловажавање антисрпских напора у њиховом зачетку“. Досадашње искуство нас учи да политички маргиналне групе треба схватати озбиљно.

Тренутно је идеја војвођанске нације маргинална. Али, као што је такође већ примећено, „једна од највећих српских грешака је арогантно игнорисање и омаловажавање

антисрпских напора [у њиховом зачетку](#) “. Досадашње искуство нас учи да политички маргиналне групе треба схватати озбиљно. Оне често служе тек као лабораторија за производњу и чување екстремних идеја. Али, када дође време – тачније, када то процени моћни спољни чинилац – те идеје преузима нека од главних политичких снага и почиње да их реализује.

Тако је, почетком деведесетих, сепарацију Црне Горе од Србије заговарао само [Либерални савез](#)

. Колико су зеленашке идеје биле маргиналне види се по чињеници да се на [референдуму у Црној Гори](#), 1992, свега 7,04 посто бирача изјаснило против заједничке државе са Србијом.

Те године донет је у ЦГ и нови устав у коме је службени језик назван српским. ДПС је био на становишту да Црногорци имају двојни идентитет – ужи црногорски и шири српски. Фантазије о посебном „црногорском језику“ и „црногорској цркви“, као и монтенегринско антисрпство, били су усамљена појава.

А онда, 1997, долази до сукоба Ђукановића и Милошевића. Ђукановић се окреће Западу, и цела владајућа номенклатура преузима идеологију антисрпског „дукљанства“. Оно што је некада било политички и друштвено маргинално, сада постаје „мејн стрим“. До 2002. већи део културне и остале елите успешно је „монтенегризван“, а до 2006. обезбеђен је потребан број гласова да се може прогурати [референдуму о сепарацији](#) .

Токсична идеја „војвођанске нације“ тренутно се гаји по бизарним, [екстремистичким](#) („аутономашким“) круговима – за које је лепо уочено да су „опасни, плаћени и знају да су следећи на списку клијената Срца Таме“. А од развоја међународних прилика зависи да ли ће та идеја бити убачена у главни ток српске политике.

Заправо, то ће зависити од исхода рата у Украјини. Вејн Мадсен је још 2015. године објавио чланак „[Војводина – следећа бриселска лажна држава](#) “. У њему је тврдио да је, након Мајдана, [Викторија Нуланд](#) – тадашња заменица државног секретара за европске послове „спремна да покрене рат за независност Војводине“.

„Ако Украјина буде на неки начин модел за оно што Нуландова и њени неоконзервативци планирају да ураде са Војводином“, писао је Мадсен, „то ће бити етничко чишћење покрајине од Срба и стварање државе отворене за западне нафтне и гасне компаније“.

Нама остаје да се пазимо и уздамо у оно што су војвођански Срби рекли 1918: „Ми нисмо вером и језиком једно са Србима и Србијом него смо кост од кости српске, једно по духу и судбини. (...) Одлучили смо да једно будемо са Србијом без услова, без преговора и без поговора“ (Јаша Томић, нав. овде 9). И тако ће да буде.

„Као што је Косово отето од Србије да би се олакшао пролаз Трансбалканског гасовода и како би САД обезбедиле сталну војну базу у Бондстилу“, тврдио је Мадсен, „независна Војводина требало би да осигура за НАТО расположиве ресурсе нафте и природног гаса у Банату, а да се плодни слив Дунава искористи за производњу генетски модификоване хране. Као и Украјина, Војводина је мета западног војно-комерцијалног комплекса за експлоатацију нафте и гаса и Монсантовог агробизниса“.

Вејн Мадсен је на Википедији означен као „амерички новинар и [теоретичар завере](#)“, али кога су змије уједале не може да буде непажљив. У друштвеном подземљу онога што се именује „Војводином“ још увек пребива перверзни, антисрпски („титоистички“) државоид, импрегниран кроато-малограђанском („средњеуропском“) псеудокултуром и паланачким

Војвођани – „нација у настајању“

Пише: Слободан Антонић
петак, 15 март 2024 13:40

аспирацијама наших аутошовиниста да буду „
[нека друга нација](#)

“. И док моћни и пребогати Блекрок

[ординира по Украјини](#)

, његово окретање Србији збиља би могло да донесе јачање и поновно политичко уздизање тог монструма.

Нама остаје да се пазимо и уздамо у оно што су војвођански Срби рекли 1918: „Ми нисмо вером и језиком једно са Србима и Србијом него смо кост од кости српске, једно по духу и судбини. (...) Одлучили смо да једно будемо са Србијом без услова, без преговора и без поговора” (Јаша Томић, нав. [овде](#) 9).

И тако ће да буде.

www.andricevinstitut.org